Lietas Nr. 11120008415
Lietas arhīva Nr. KA06-0112-17/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2017.gada 10.aprīlī

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis V.Sprudzāns
tiesneši V.Donāns un E.Lenšs
piedaloties prokuroram A.Sorokam
aizstāvim zvērinātam advokātam R.Zeseram

sakarā ar apsūdzētā /pers. F/ apelācijas sūdzību apelācijas kārtībā atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kur ar Bauskas rajona tiesas 2017.gada 2.februāra spriedumu

/pers. F/, personas kods /personas kods/,

atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas ar piespiedu darbu 150 (viens simts piecdesmit) stundas.

Iztiesājot lietu, apelācijas instances tiesa

n o s k a i d r o j a

ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka ir tīši sabojājis svešu mantu, kas noticis šādos apstākļos:

/datums/ap plkst.02.00, nolūkā atrisināt konfliktu ar /pers. G/, /pers. F/ aizgāja uz /pers. H/ piederošo māju /adrese/, kur, nolūkā iekļūt mājā, ar tīšām apzinātām darbībām, sperot ar kāju ne mazāk kā divas reizes pa metāla ārdurvīm, tās bojāja, nodarot zaudējumu 71,02 *euro* apmērā. Pēc tam /pers. F/ iekļuvis mājā, piegāja pie dzīvokļa Nr./numurs/ durvīm un sperot ar kāju ne mazāk kā divas reizes, bojāja dzīvokļa Nr./numurs/ ārdurvis, nodarot zaudējumu 278,52 *euro* apmērā. Pēc kā /pers. F/, turpinot savas noziedzīgās darbības, iekļuvis dzīvoklī Nr./numurs/, piegāja pie guļamistabas durvīm un mēģināja iekļūt istabā, lai izskaidrotos ar /pers. G/. Tīši sperot ar kāju ne mazāk kā divas reizes pa guļamistabas durvīm /pers. F/ tās bojāja, nodarot zaudējumu 100,00 *euro* apmērā.

/pers. F/ ar savām noziedzīgajām darbībām nodarīja /pers. H/ materiālo zaudējumu 449,64 *euro* apmērā.

Šādas apsūdzētā /pers. F/ darbības pirmās instances tiesa kvalificēja pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas.

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzējis apsūdzētais /pers. F/, lūdzot atcelt to un taisīt jaunu spriedumu. Sūdzībā norādīts, ka Bauskas rajona tiesa neesot vērtējusi, šādus zemāk norādītus apstākļus: 1) no cietušā /pers. H/ 2015.gada 23.janvāra nopratināšanas protokola un iesnieguma protokola izrietot, ka /datums//pers. H/ uz mobilo telefonu pazvanījusi kaimiņiene /pers. A/ (kuras uzvārdu nezinot) un teikusi, ka /pers. A/ dzīvoklim /adrese/ ir gandrīz izsists stikls, savukārt policijas darbiniekiem, veicot /pers. A/aptaujāšanu, /pers. A/ neko tādu nepieminot, kas liekot secināt, ka /pers. H/ liecības esot nepatiesas. 2) Jāpievēršot uzmanība, ja /pers. H/ konstatē faktu /datums/ plkst.15.00, bet policijā ar iesniegumu vēršas pēc 6 (sešām) dienām, tas liekot secināt, ka durvis nemaz nav bijušas lauztas /datums/, bet /pers. H/ izmantojis iespēju apvainot viņu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, lai iegūtu materiālu labumu no apdrošināšanas AAS „BTA Baltic Insurance Company". 3) /pers. H/ savā liecībā norādot, ka /pers. K/ no dzīvokļa Nr./adrese/, teicis, ka pie /pers. K/ /datums/bijis ienācis vīrietis alkohola reibuma stāvoklī, tad kāpēc ne policija, ne prokuratūra, kā arī tiesa šo personu neuzaicinājusi sniegt liecības. 4) Jāņemot vērā, ka no Bauskas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektora /pers. B/ziņojuma izriet, ka /pers. L/ un /pers. A/aptaujā norādījusi, ka kāpņu telpā dzirdējusi tikai kaut kādus trokšņus, bet, kas trokšņojis un sabojājis dzīvojamās mājas trīs durvis, nezinot. 5) Neesot uzskatāmas par ticamām arī /pers. G/ un /pers. M/ liecības, jo abas šīs personas vedot kopdzīvi, tādējādi liecību sniegšana pret viņu būšot saskaņota. /adrese/ iedzīvotāji pēc notikuma viņam paskaidrojuši, ka, iespējams, sava dzīvokļa Nr./numurs/ durvis ir sabojājis pats /pers. G/, jo vairākkārt /pers. G/ esot demolējies un ārdījies dzīvoklī Nr./adrese/. 6) Ja jau durvis viņš salauzis naktī, tad kāpēc uzreiz netikusi izsaukta policija. Pēc lietā pievienotajām foto tabulām esot redzams, ka dzīvokļu durvīm Nr/numurs/ ir vecas bojājuma pazīmes, tādējādi būtu nosakāma ekspertīze, kādā laika periodā bojātajās durvīs paradījušās bojājuma pazīmes. 7) /pers. H/ un policijas darbiniece /pers. N/ sākotnēji zvanījusi viņam un mēģinājusi no viņa izspiest naudu, ja ne, pretējā gadījumā iesniegšot iesniegumu policijā. Turklāt policijas darbiniece /pers. N/ neesot ņēmusi vērā, ka policija bijusi izsaukta uz /pers. G/ agresīvo rīcību. Tādējādi neesot izvērtēti lietā esošie pierādījumi, un /datums//adrese/ viņš neesot lauzis nevienas durvis *(lietas 118.-119.lapa)*.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/ un viņa aizstāvis iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja.

Prokurors apsūdzētā /pers. F/ iesniegto apelācijas sūdzību neatzina un lūdza atstāt pirmās instances tiesas spriedumu negrozītu.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/ norādīja, ka saprot, par ko ir notiesāts ar pirmās instances tiesas spriedumu, bet sevi par vainīgu neatzīst, un liecināja, ka pie /pers. G/ divos naktī viņš esot atbraucis ar taksometru. Alkoholu neesot bijis lietojis. Kājās viņam bijušas kurpes vai botas, kas tieši, vairs neatceroties. Iegājis pa ārdurvīm. Kāpņu telpā esot sausā tualete, esot neciešama smaka, tādēļ ēkas ārdurvis stāvot nepārtraukti atvērtas. Pats mājas saimnieks arī liecinājis, ka durvis nav bijušas aizslēgtas. Nav bijusi nekāda vajadzība lauzt durvis, kuras stāv neaizslēgtas un vēl jo vairāk atvērtā veidā. Neviens arī neliecinot, ka viņš būtu lauzis kaut kādas ārdurvis. Sajaucis dzīvokļus, sākumā piegājis pie /numurs/.dzīvokļa, paprasījis, kur /pers. G/. Pateikts, ka blakus. Zinājis, ka 2.stāvā, bet īsti neatcerējies, kurā dzīvoklī. Dzīvokļi viens otram blakus esot. Arī pie/pers. G/ durvīm neesot bijis nekādas kājas speršanas, nekādi zoļu nospiedumi neesot palikuši. Vienīgā reālā situācija bijusi, ka viņš ar kulaku tā stiprāk pieklauvējis pie /pers. G/ durvīm. Kad /pers. M/ viņu pasaukusi, ienācis dzīvokļa vidusdaļā, bet pie guļamistabas durvīm, kuras esot pašās beigās, viņš vispār neesot piegājis./pers. M/ viņu dzinusi projām un viņš arī aizgājis. Turklāt /pers. G/liecinājis, ka viņš (/pers. F/) esot spārdījis tās durvis un ka viņi tās esot turējuši, un tajā laikā, kamēr viņš lauž durvis un /pers. G/ ar /pers. M/ abi tur tās durvis, /pers. M/ pa spraudziņu esot izspraukusies uz to telpu, kur viņš atradies. Tas esot pilnīgi neiespējami un neloģiski, jo neesot iespējams, ja no vienas puses divi cilvēki tur durvis un trešais no otras lauž, ka sieviete tā ap 100 kg varot pa spraudziņu izspiesties tajā momentā, kad notiekot visa tā laušana. Un arī uz tām durvīm neesot nekādu zoļu nospiedumu vai vēl kaut kas tamlīdzīgs. Par dzīvokļa ārdurvju atslēgu arī esot neskaidrības, jo iepriekšējās liecībās pats mājas saimnieks stāstot par to, ka arī tām dzīvokļa durvīm atslēga bijusi bojāta jau pirms viņa atnākšanas. Tās durvis neesot jāvelk, pilnīgi pietiekot ar paraustīšanu, kā /pers. G/ izsakoties, lai durvis atvērtos. Pēc tam atkal tiekot stāstīts, ka /pers. G/tieši pirms tam to atslēgu esot nomainījis. Neesot nekādu čeku par to atslēgas mainīšanu. Pēc viņa aiziešanas it kā atkal esot atslēga nomainīta un atkal neesot nekādu čeku, kas liekot domāt, ka viņi nerunā taisnību. Turklāt par dzīvokļa ārdurvīm principā visi zinot, ka pats /pers. G/ tās durvis esot lauzis, kad /pers. M/ ieslēgusi /pers. G/ tai dzīvoklī un pati aizgājusi uz darbu. /pers. G/ tās durvis no iekšpuses izlauzis, aizmucis, atnācis uz viņu māju, pats stāstījis par to situāciju, ka kaimiņi izsaukuši

policiju un vienkārši no turienes aizlaidies. Pēc tam, kad viņš (/pers. F/) meklējis mājas saimnieku, kad bijusi ierosināta lieta, lai izrunātos un samaksātu to naudu, ko viņi iepriekš prasījuši, tad aizgājis pie 1.stāva kaut kādas kaimiņienes. Īsumā viņš izstāstījis to situāciju par durvīm un kaimiņiene arī apgalvojusi, ka /pers. G/ taču pats tās durvis lauzis. Būtībā jutis, no kaimiņienes varējis saprast, ka pati todien laikam saukusi policiju, kad Rolands pats tās ārdurvis lauzis. Tās esot koka durvis, tur esot kaut kāda plaisa, un vispār neesot skaidrs, vai no vecuma durvis plaisājušas, kurā momentā, kādā veidā saplaisājušas. Tur esot skaidri redzams, ka tās durvis neskaitāmas reizes lauztas, robi aizkrāsoti, vismaz trīs reizes atslēgas nomainītas, palikuši kaut kādi tukši atslēgu caurumi no veciem laikiem. /pers. G/ neatzīstoties, baidoties, un tagad esot izdevīgi pateikt, ka viņš (/pers. F/) esot visas tās durvis salauzis. Pirms „tiesas iesnieguma", kad viņam zvanījis pats mājas saimnieks runāties par durvīm, prasījis naudu par tām durvīm 100,00 *euro*. Protams, ka atbildējis, ka viņam nekāda sakara neesot ar tām salauztajām durvīm, vēl jo vairāk zinot par to, ka tās ir lauzis /pers. G/. Nākošais moments bijis tad, kad mājas saimnieks viņam draudējis, ka viņam radiniece strādā Bauskas policijā, un pēc kaut kāda brītiņa zvanījusi viņam arī tā radiniece un prasījusi naudu par tām durvīm, uz ko arī atbildējis to pašu, lai /pers. G/tiek skaidrībā par tām durvīm. Teikts viņam, ka būs krimināllieta ierosināta, uz ko arī tai radiniecei atbildējis, ja būs iesniegums par tām durvīm, tad arī viņš no savas puses rakstīs trīs iesniegumus par /pers. G/, ka uzbrucis viņa dzīvniekiem un sievai, un arī, kā izteicies nepilngadīga bērna klātbūtnē. Rezultāta uzskatot, ka tādā veidā viss ticis safabricēts. Savās iepriekšējās liecībās varbūt kaut ko uztraukumā nevienādi pateicis, bet „sakne" esot viena un tā pati.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā un izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas un viņam noteikto sodu, bet pārējā daļā tas atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir atrodams pietiekami sīks lietā esošo pierādījumu atreferējums, un, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, arī to pietiekams un pareizs izvērtējums kopumā un savstarpējā sakarībā, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 128.panta noteikumi, tostarp, sniedzot atbildes arī uz daļu no apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Līdz ar to apelācijas instances tiesa uzskata, ka šī nolēmuma ietvaros nav nepieciešams atkārtot pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus.

Apelācijas instances tiesa nesaskata Krimināllikuma 566.pantā paredzētos pamatus lietas nosūtīšanai pirmās instances tiesai jaunai izskatīšanai, kā to lūdza aizstāvis.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais akcentēja, ka procesa virzītāja /pers. N/ ir cietušā /pers. H/ radiniece, bet nenorādīja, ka tādējādi lietā būtu pastāvējis interešu konflikts. Iesniegtajā apelācijas sūdzībā apsūdzētais par procesa virzītājas un cietušā radniecību neko nav pieminējis, tikai norādījis, ka procesa virzītāja un cietušais viņam zvanījuši un mēģinājuši izspiest naudu, lai neiesniegtu iesniegumu policijā.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka procesa virzītāja /pers. N/ izskatāmās krimināllietas ietvaros izmeklēšanas sākuma posmā ir izdarījusi izmeklēšanas darbības, bet nav pamata konstatēt, ka tās būtu izdarītas interešu konflikta apstākļos.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē arī apelācijas sūdzībā norādīto faktu, ka procesa virzītāja un cietušais būtu centies izspiest no /pers. F/ naudu.

Jau pirmās instances tiesas sēdē cietušais /pers. H/ ir norādījis, ka /pers. M/ viņam iedevusi /pers. F/ tālruņa numuru un viņš centies par notikušo ar /pers. F/ parunāt, jo nav gribējis tiesāties, bet /pers. F/ izturējis rupji un saruna neesot iznākusi. Pēc tam zvanīts arī no policijas, un /pers. F/ atkal izturējies rupji. Pēc kāda laika viņam jau zvanījis pats /pers. F/, bet bijis par vēlu, jo viņam samaksājuši apdrošinātāji un viņš jau iesniedzis iesniegumu policijai *(lietas 71.-72., 107.lapa)*.

Turklāt apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais liecināja, ka viņš vēlāk arī pats bijis gatavs ne tikai runāt par šo tematu, bet arī samaksāt naudu.

Ievērojot to, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta 2.daļā noteiktajam par Krimināllikuma 185.panta 1.daļā paredzēto nodarījumu kriminālprocesu uzsāk tikai tad, ja saņemts tās personas pieteikums, kurai nodarīts kaitējums, cietušā un arī policijas darbinieka rīcība, mēģinot vienoties ar pārkāpēju par situācijas atrisināšanu bez kriminālprocesa uzsākšanas, nav atzīstama par prettiesisku.

Iepriekš minētais arī izskaidro to, ka iesniegums policijai tika rakstīts 6.dienā pēc notikušā.

Saskaņā ar apelācijas sūdzībā norādītajā cietušā /pers. H/ liecībā esošajām ziņām par ārdurvju bojāšanas faktu viņam telefoniski paziņojusi/pers. A/, kura arī norādījusi, ka /datums/ap plkst.02.00 viņas īrētajā dzīvoklī Nr./numurs/ gandrīz izsists stikls un bojātas ārdurvis. Turklāt cietušais arī liecinājis, ka no minētās mājas dzīvokļa Nr./numurs/iemītnieka uzzinājis, ka norādītajā laika posmā pie viņa ienācis viņam nepazīstams vīrietis, kurš bijis alkohola reibumā un prasījis, kur dzīvo /pers. G/ *(lietas 8.-9.lapa)*.

Tas, ka pēc/numurs/.dzīvokļa īrnieces /pers. A/aptaujāšanas ziņojumā tika norādīts, ka ne tikai minētā persona, bet arī /numurs/ dzīvokļa iemītniece /datums/ap plkst.02.00 mājas kāpņu telpā dzirdējušas kaut kādus trokšņus, bet nezina, kas trokšņojis un sabojājis dzīvojamās mājas trīs durvis *(lietas 43.lapa)*, nenozīmē, ka cietušajam stāstītais par to, ka līdz ar minēto tika gandrīz dzīvoklim Nr./numurs/izsists stikls, nav patiess.

Norādāms, ka 2015.gada 23.janvārī kriminālprocess tika uzsākts par mājas triju durvju sabojāšanas faktu *(lietas 5.lapa)*, tādēļ tas, ka notikuma brīdī bez šīm trim durvīm gandrīz tika sabojāts vai gandrīz iznīcināts stikls, šī kriminālprocesa ietvaros neietilpst pierādīšanas priekšmetā un līdz ar to arī nav aptaujas gaitā noskaidrojamais apstāklis.

Atzīmējams, ka no notikuma vietas apskates protokolam pievienotās fototabulas redzams, ka ārdurvīm tuvu abās pusēs atrodas iestikloti telpu logi *(lietas 12.lapa)*.

Savukārt to, ka /pers. F/ pirms došanās uz dzīvokli Nr./numurs/bija iegājis dzīvoklī Nr./numurs/, apelācijas instances tiesas sēdē apliecināja pats apsūdzētais.

Tādējādi iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādītais secinājums, ka /pers. H/ liecības ir nepatiesas, nav pamatots.

Turklāt cietušā pirmās instances tiesas sēdē sniegtā liecība arī daļā par to, ka /numurs/.dzīvokļa durvis netika salauztas, jo tās vērušās uz ārpusi, bet /pers. G/ durvis – uz iekšpusi *(lietas 107.lapa)*, ir uzskatāmas par loģiski pamatotām.

Atzīmējams, ka visas trīs sabojātās durvis, kā tas redzams arī no notikuma vietas apskates protokolā norādītās informācijas un lietai pievienotās fototabulas, veramas uz iekšpusi *(lietas 10.-14.lapa)*.

Vienlaikus norādāms, ka minētās notikuma vietas apskates laikā, kā tas redzams fototabulā, 2015.gada 23.janvārī ap plkst.11.25 ēkas ārdurvis bija aizvērtā stāvoklī *(lietas 12.lapa)*. Līdz ar to nav ticams apsūdzētā apgalvojums, ka /datums/naktī ap plkst.02.00 tās bija atvērtā stāvoklī.

Ievērojot to, ka gan virs ārdurvīm, gan arī tām abās pusēs izvietoti logi, ticama ir informācija, ka spērienu pa ārdurvīm rezultātā varēja ciest arī kāda no logiem stikls *(lietas 12.lapa)*.

/pers. K/ no dzīvokļa Nr./numurs/ varētu tikai apstiprināt apsūdzētā /pers. F/ liecību daļā par to, ka apsūdzētais ienācis pie viņa dzīvoklī, iespējams, arī to, ka apsūdzētais bijis alkohola reibumā, bet par /pers. F/ prettiesiskajām darbībām neko nevarētu liecināt.

Ievērojot to, ka /pers. F/ nav notiesāts par to, ka izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, būdams alkohola ietekmē, apstākļos, kad /pers. K/ faktiski nav konkrētas informācijas par /pers. F/ prettiesisku rīcību, Krimināllietu tiesu kolēģija nesaskata pārliecinošu iemeslu, kura dēļ minētā persona būtu uzklausāma tiesas sēdē kā liecinieks.

Savukārt no liecinieku /pers. M/ un /pers. G/ liecībām izriet gan tas, ka, spēcīgi sperot pa /numurs/.dzīvokļa aizslēgtām ārdurvīm, tās izlauza un dzīvoklī iekļuva apsūdzētais /pers. F/, gan tas, ka apsūdzētais izdarīja spērienus arī pa guļamistabas durvīm, tās bojājot. Pie tam, kā izriet no šīm liecībām, /pers. M/ izgāja no guļamistabas un pieprasīja /pers. F/ doties projām jau pēc notikušajiem spērieniem pa guļamistabas durvīm *(lietas 103.-108.lapa)*.

Tas, ka /pers. M/ un /pers. G/ dzīvo kopā, pats par sevi nenozīmē, ka šo abu liecinieku liecībām nevar ticēt. Pats apsūdzētais nekad nav noliedzis, ka liecinieku dzīvesvietā viņš iekļuvis ar spēku. Turklāt šo abu liecinieku liecības, ka pēc ārdurvju bojāšanas /pers. F/ sabojāja arī guļamistabas durvis, apstiprina notikuma vietas apskates gaitā konstatētais, ka arī minētajām durvīm ir konstatējami bojājumi švīku, krāsas skrāpējumu un iespieduma durvju apakšējā daļā veidā *(lietas 10.-11., 13.-14.lapa)*.

Ievērojot visu iepriekš minēto un to, ka apsūdzētais /pers. F/ apelācijas instances tiesas sēdē apstiprināja, ka ieradies pie /pers. G/ ar taksometru, bijis viens, un visas trīs ēkas durvis tika bojātas brīdī pēc /pers. F/ ierašanās notikuma vietā, Krimināllietu tiesu kolēģijai nav saprātīgu šaubu par to, ka tieši

/pers. F/ prettiesisko darbību rezultātā tika tīši bojātas gan ēkas metāla ārdurvis, gan dzīvokļa Nr./numurs/ durvis, gan arī minētā dzīvokļa guļamistabas durvis.

Turklāt visām šīm durvīm konstatēto bojājumu lokalizācija to apakšdaļās papildus netieši norāda, ka tās bojātas izdarītu spērienu rezultātā. Atzīmējams, ka tās visas trīs bija atveramas uz iekšpusi un bojājumi konstatēti no ārpuses

Arī apelācijas instances tiesas sēdē neapstiprinājās apelācijas sūdzībā norādītais, ka /pers. G/ pats sabojājis dzīvokļa ārdurvis.

Ne lieciniece /pers. M/, ne liecinieks /pers. G/ šādu /pers. F/ minētu faktu neapstiprināja *(lietas 106.lapa)*, un, kā pamatoti pieminēts arī pirmās instances tiesas spriedumā, saskaņā ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Bauskas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas sniegto informāciju policijā laika posmā no 2013.gada 7.decembra līdz 2015.gada 22.februārim policijā nav saņemts izsaukums uz adresi /adrese/ sakarā ar to, ka /pers. G/ salauzis dzīvokļa Nr./numurs/ durvis *(lietas 98.lapa)*.

Turklāt saskaņā ar /pers. F/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināto, gan arī pirmās instances tiesas sēdē norādīto /pers. G/ it kā izlauzis dzīvokļa ārdurvis, atrodoties ieslēgts dzīvoklī *(lietas 107.lapa)*, savukārt, kā pamatoti apelācijas instances tiesas sēdē tiesas debatēs norādīja prokurors, dzīvokļa ārdurvju bojājumi notikuma vietas apskates gaitā tika konstatēti no ārpuses, un /pers. G/, atrodoties ieslēgts dzīvoklī, tādus nevarētu nodarīt.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. F/ tika celta apsūdzība *(lietas 53.lapa)* un ar pirmās instances tiesas spriedumu viņš tika notiesāts *(lietas 111.lapa)* par to, ka kopumā bojāja trīs durvis, pa katru no tām tīši sperot ar kāju ne mazāk kā divas reizes.

Lietā konstatējams, ka apsūdzētais sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzīst, bet lietā nav strīda par ēkas ārdurvīm un /numurs/.dzīvokļa guļamistabas durvīm nodarītajiem bojājumiem.

Saskaņā ar AAS „BTA Baltic Insurance Company" pasūtīto tāmi minētās ēkas ārdurvju atjaunošanas izdevumi (slīpēšana, gruntēšana, krāsošana, grunts, metāla krāsa un palīgmateriāli) ir kopsummā 71,02 *euro*, savukārt dzīvokļa iekšdurvju labošanas un krāsošanas izdevumu kopsumma ir 100,50 *euro (lietas 46.lapa)*.

Krimināllietu tiesu kolēģijas ieskatā, lietā konstatētajos apstākļos apsūdzībā un pirmās instances tiesas sprieduma pierādītā noziedzīga nodarījuma aprakstā minētās summas atbilstoši 71,02 *euro* un 100,00 *euro* ir uzskatāmas par /pers. F/ noziedzīgā nodarījuma rezultātā radīto kaitējumu, kas uzrādāms apsūdzībā, ievērojot, ka izskatāmajā lietā durvju vērtība, ieskatāms, ir lielāka.

Nav saprotams, kādu motīvu dēļ apsūdzībā 100,50 *euro* vietā ir norādīta summa 100,00 *euro*, bet atzīmējams, ka apelācijas instances tiesa, izskatot apsūdzētā iesniegtu apelācijas sūdzību, nedrīkst pasliktināt apsūdzētā stāvokli un norādīt lielāku nodarītā kaitējuma summu par pirmās instances tiesas atzīto.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 344.panta 5.daļā norādīto, tiesa, kura izlemj sūdzību, nevar atcelt agrāk pieņemto lēmumu, ja tas var radīt stāvokļa pasliktināšanos personai, kura iesniegusi sūdzību vai kuras interesēs tā iesniegta.

Savukārt attiecībā uz dzīvokļa Nr./numurs/ ārdurvju bojāšanu, kas saskaņā ar nodarījuma aprakstu notikusi precīzi tādos pašos apstākļos kā iepriekš minēto divu durvju bojāšana un kā rezultātā notikuma vietas apskates gaitā konstatēti dzīvokļa Nr./numurs/ ārdurvju bojājums 81 cm garas plaisas durvju apakšējā daļā veidā *(lietas 10.-11., 13.-14.lapa)*, konstatējams, ka nolemts šīs durvis mainīt *(lietas 46.lapa)*.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, ir pieļaujams, ka radīta bojājuma rezultātā durvis nav atjaunojamas, bet ir jānomaina.

Atzīmējams, ka arī saskaņā ar krimināltiesību teoriju un tiesu praksi Krimināllikuma 185.panta 1.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nevis bojātās vai iznīcinātās mantas atjaunošanas izdevumi, bet bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2011.gada 20.aprīļa lēmums lietā Nr.SKK-194)*.

Taču no sastādītās tāmes redzams, ka apsūdzībā norādīto ne mazāk kā divu tīšu spērienu pa šīm durvīm rezultātā ir secināts, ka jāmaina ne tikai sabojātās durvis, bet arī to kārba un aplodas, kas kopā ar darbu, durvju furnitūru, palīgmateriāliem un stiprinājumiem veido apsūdzībā norādīto kopsummu 278,64 *euro (lietas 46.lapa)*, ko pirmās instances tiesa gan samazinājusi līdz 278,52 *euro* apmēram.

Saskaņā ar krimināltiesību doktrīnu starp vainīgā darbību (vai bezdarbību) jākonstatē cēloņsakarība, tas ir, ka tieši viņa darbība (vai pieļautā bezdarbība) izraisījusi mantas bojāšanu (vai iznīcināšanu) *(sk. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināl likuma zinātniski praktiskais komentārs. 3. Sevišķā daļa. Firma „AFS". – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2007. – 48.lpp. vai U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016. –71.lpp.)*.

Līdz ar to, lai gan Krimināllikuma 185.panta 1.daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir uzskatāms par pabeigtu ar mantas iznīcināšanas vai bojāšanas brīdi, apelācijas instances tiesas ieskatā, jākonstatē ne vien pats mantas bojāšanas fakts, bet arī tā rezultātā konkrēts cietušajam nodarītā kaitējuma apmērs.

Minētais izriet no juridiskajā literatūrā paustā viedokļa, ka mantas iznīcināšanas vai bojāšanas rezultātā cietušajam nodarītajam materiālajam zaudējumam ir jābūt tādam, kas kaut cik jūtami kaitē mantas īpašnieka vai tā valdītāja mantiskajām interesēm *(U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. 3. Sevišķā daļa. Firma „AFS". – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2007. – 47.lpp. vai U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināl tiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009. – 410.-411.lpp., vai U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016. –70.lpp.)*.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka /numurs/.dzīvokļa ārdurvju bojāšanas rezultātā norādītā summa ievērojami pārsniedz pirmstiesas procesa laikā /pers. F/ celtās un pirmās instances tiesas sēdē uzturētās apsūdzības apjomu, jo arī saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ ir notiesāts tikai par /numurs/.dzīvokļa ārdurvju tīšu bojāšanu, kas izdarīta ar ne mazāk kā diviem kājas spērieniem, un pierādītā noziedzīga nodarījuma aprakstā nav minēts, ka apsūdzētais turklāt būtu šīs durvis izgrūdis, arī bojājis šo durvju atslēgu, durvju kārbu vai aplodas.

Tādējādi Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumā konstatēto apsūdzētais /pers. F/ ir atbildīgs tikai par šo ārdurvju bojāšanu un nav saskatāms tiesisks pamats atziņai, ka nodarītā kaitējuma masā ir ieskaitāma arī manta, kuras bojāšana apsūdzētajam nav inkriminēta – durvju furnitūra, durvju kārba, aplodas.

Līdz ar to apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošās daļas pierādītā noziedzīga nodarījuma aprakstā nepamatoti ir norādīts, ka apsūdzētais, bojājot šīs /numurs/.dzīvokļa ārdurvis, nodarījis zaudējumu 278,52 *euro* apmērā.

Ievērojot to, ka apsūdzētais ne vien apstrīd šo durvju bojāšanas faktu, bet arī norāda, ka tās jau pirms viņa ir tikušas bojātas, ko apstiprina arī notikuma vietas apskates protokolam pievienotajā fototabulā redzamais norādīto durvju izskats, tostarp to ārpusē pamanāmas plašas labošanas pēdas durvju atslēgu apvidū *(lietas 13.lapa)*, apelācijas instances tiesa uzskata, ka, nenorādot apsūdzībā konkrētākas apsūdzētā darbības un konkrētus šādu darbību rezultātā nodarītus mantas bojājumus, tiek pārkāptas apsūdzētā tiesības uz aizstāvību.

Atzīmējams, ka ne no lietai pievienotās tāmes kopijas, ne no citiem lietā atrodamajiem pierādījumiem nav redzams, cik atsevišķi izmaksāja/numurs/.dzīvokļa ārdurvis, vai kaut to nomaiņa. Kā redzams no tāmē norādītajām ziņām, durvju demontāžas un jaunu durvju izmaksas ir norādītas komplektā ar durvju kārbas un aplodu izmaksām *(lietas 46.lapa)*.

Līdz ar to arī no lietas materiāliem nav redzams, kādu konkrēti mantisku zaudējumu cietušajam ar savām tīšajām pirmās instances tiesas spriedumā norādītajām darbībām /numurs/.dzīvokļa ārdurvīm varētu būt nodarījis apsūdzētais, tādējādi arī spriest, vai nodarītais kaitējums cietušajam ir jūtams. Atzīmējams, ka apsūdzētajam ir tiesības ne vien apstrīdēt mantas bojāšanas faktu, bet arī radītā kaitējuma apmēru.

Turklāt saskaņā ar judikatūrā paustajās atziņām lēmumā par personas saukšanu pie krimināltiesības noziedzīgā nodarījuma apstākļi, tajā skaitā, apsūdzētās personas faktiskās darbības, ir jānorāda tādā apmērā, lai apsūdzētā persona būtu spējīga īstenot aizstāvību pret viņai uzrādīto apsūdzību *(sk.,piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009.gada 21.oktobra lēmumu lietā Nr.SKK-520)*.

Krimināllietu tiesu kolēģijas ieskatā, iepriekš norādītajos apstākļos, ievērojot to, ka no lietā esošajiem pierādījumiem nav izsecināms, kāda ir bijusi dzīvokļa Nr./numurs/ bojāto ārdurvju vērtība, un vienlaikus – /pers. F/ saskaņā ar viņam celto apsūdzību nevar būt atbildīgs par durvju kārbas, aplodu, furnitūras bojāšanu, ne vien netiek nenodrošināta apsūdzētajam iespēja aizstāvēties pret viņam izvirzīto apsūdzību, bet arī šajā daļā nav pierādījumu noziedzīgā nodarījuma objektīvajai pusei, tas ir, noziedzīga nodarījuma sastāvam.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 4.jūnija lēmumā lietā Nr.SKK-8 norādīto iztiesāšanas robežas tiesā nosaka

apsūdzība, kurai jābūt tādai, kas ļauj pilnībā izprast tās būtību, nemeklējot papildus izskaidrojumus krimināllietas materiālos. Aizstāvībai nav jāmodelē vairāki iespējamie aizstāvības varianti tikai tāpēc, ka tās rīcībā nav konkrētas apsūdzības.

Līdz ar to atbilstoši Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktā noteiktajam apsūdzībā minētā daļa par dzīvokļa Nr./numurs/ ārdurvju bojāšanu ir izslēdzama no pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošās daļas pierādītā noziedzīga nodarījuma apraksta.

Ievērojot minēto, Krimināllietu tiesu kolēģija sniedz šādu /pers. F/ noziedzīga nodarījuma aprakstu:

apsūdzētais /pers. F/ tīši sabojāja svešu mantu, kas notika šādos apstākļos:

/datums/ap plkst.02.00, nolūkā atrisināt konfliktu ar /pers. G/, /pers. F/ devās uz /pers. H/ piederošo māju /adrese/, kur, nolūkā iekļūt mājā, ar tīšām apzinātām darbībām, sperot ar kāju ne mazāk kā divas reizes pa metāla ārdurvīm, tās bojāja, nodarot zaudējumu 71,02 *euro* apmērā. Pēc tam /pers. F/, iekļuvis mājā, turpinot savas noziedzīgās darbības, iekļuva dzīvoklī Nr./numurs/, kur piegāja pie guļamistabas durvīm un mēģināja iekļūt istabā, lai izskaidrotos ar /pers. G/. Tīši sperot ar kāju ne mazāk kā divas reizes pa guļamistabas durvīm /pers. F/ tās bojāja, nodarot zaudējumu 100,00 *euro* apmērā.

/pers. F/ ar savām noziedzīgajām darbībām nodarīja /pers. H/ materiālo zaudējumu 171,02 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta 1.daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 455.panta 3.daļā noteiktajam tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Apelācijas instances tiesai nav šaubu, ka, samazinot apsūdzības apjomu, netiek pasliktināts apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka rajona tiesas spriedumā pietiekami motivēta soda piespriešana apsūdzētajam, un sods noteikts atbilstoši Krimināllikuma 35., 46.panta nosacījumiem.

Atzīmējams, ka pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas paredzēta gan brīvības atņemšana uz laiku līdz 2 gadiem, gan arī īslaicīga brīvības atņemšana, kā arī piespiedu darbs (no 40 līdz 280 stundām) vai naudas sods (konkrētajā gadījumā piecu līdz tūkstoš Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā).

Tomēr, ievērojot to, ka apelācijas instances tiesa ir samazinājusi pierādītā noziedzīga nodarījuma apraksta apjomu, atbilstoši samazināms ir arī pirmās instances tiesas noteiktais sods.

Turklāt norādītajos apstākļos saskaņā ar šobrīd judikatūrā paustajām atziņām pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams ne vien daļā par /pers. F/ noteikto sodu, bet arī daļā par /pers. F/atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas un ar apelācijas instances tiesas spriedumu /pers. F/ atkal atzīstams par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta 1.daļā, jau saskaņā ar grozīto pierādītā nodarījuma aprakstu.

Saskaņā ar „Paziņojumā par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā" esošajām ziņām par darbu juridiskās palīdzības nodrošināšanā apsūdzētajam /pers. F/ *(lietas 126., 128., 130.lapa)* no valsts līdzekļiem zvērinātam advokātam R.Zeseram izmaksājami 65,00 *euro (lietas 131.lapa)*, kas savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta 1.daļas 4.punktā un 368.panta 1.daļā noteikto piedzenami valsts ienākumos no apsūdzētā /pers. F/, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, kā tas paredzēts Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktā.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atcelt Bauskas rajona tiesas 2017.gada 2.februāra spriedumu daļā par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas un viņam noteikto sodu.

/pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta 1.daļā, un sodīt ar piespiedu darbu 100 (viens simts) stundas.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. F/ valsts ienākumos 65,00 *euro* (sešdesmit piecus *euro*) procesuālos izdevumus par juridiskās palīdzības nodrošināšanu apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos Augstākajā tiesā 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību vai prokurora protestu Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā Aizkrauklē 2017.gada 24.aprīlī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs, tiesnesis V.Sprudzāns

Tiesneši V.Donāns

E.Lenšs